

چکیده:

پژوهش حاضر به رابطه‌ی سازگاری اجتماعی و کیفیت زندگی با افسردگی دانش‌آموزان دوره‌ی متوسطه-ی اول می‌پردازد. این پژوهش از نوع توصیفی همبستگی است. جامعه آماری آن شامل دانش‌آموزان دختر دوره‌ی متوسطه‌ی اول شهر آستانه‌اشرفیه می‌باشد. نمونه مورد بررسی ۲۷۰ نفر است که به شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب و با استفاده از پرسشنامه‌های سازگاری اجتماعی، کیفیت زندگی و افسردگی مورد بررسی قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از شیوه‌های آمار توصیفی و آمار استنباطی همبستگی پیرسون انجام شد. نتایج تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد که بین میزان سازگاری اجتماعی، هیجانی و تحصیلی با میزان افسردگی رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. همچنین بین ابعاد کیفیت زندگی از جمله کیفیت روانی، اجتماعی، محیطی و نمره کل کیفیت زندگی با میزان افسردگی دانش‌آموزان رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان می‌دهد که ۲۲ درصد از میزان افسردگی دانش‌آموزان مورد بررسی توسط این ابعاد تبیین می‌شود. نتایج نشان داد که برخورداری از سازگاری اجتماعی نقش مؤثری در افزایش کیفیت زندگی و کاهش افسردگی دانش‌آموزان دارد و پیشنهاد می‌شود که در کنار آموزش‌های رسمی دانش‌آموزان شرایط برای ایجاد سازگاری اجتماعی و بالا بردن کیفیت زندگی و کاهش افسردگی شود.

کلیدواژه‌ها: سازگاری اجتماعی، کیفیت زندگی، افسردگی